

Roel de archeoloog

Op een zonnige ochtend liep Roel de pissebed door een mos-rijk deel van het bos. Zijn kleine hartje klopte sneller van opwinding, want vandaag zou hij beginnen aan iets waar hij al lang van droomde: archeoloog worden!

Hij had op de televisie een programma gezien over de Egyptische piramides. En daarna hij was zo onder de indruk dat hij archeoloog wilde worden.

“Jammer dat we hier in het bos geen piramides hebben”, zei hij tegen zichzelf. “Maar ik ga toch archeoloog worden!”

Hij stopte een klein schepje en een borstel in zijn rugzak en zocht een mooie plek om te graven. Al snel voelde hij iets hards in de grond. Voorzichtig groef hij verder, tot er een stukje van een oude pot zichtbaar werd. Even later vond hij weer wat en het ging maar door met vondsten.

Gelukkig had Roel een zacht kleed meegenomen in zijn rugzak en hij vouwde het uit.

Heel voorzichtig legde hij de vondsten op het kleed en borstelde het zand eraf.

Elke borstelstreek bracht nieuwe dingen tevoorschijn: een prachtig versierde kruik, een kleinere pot en zelfs een oud bot. Hij glimlachte en zei in zichzelf: “het bos heeft zijn geheimen met me gedeeld”. Een paar dagen later nodigde Roel wat vrienden uit: Marie Muis, Klaas Kikker, Edward de Eekhoorn en Kaatje Konijn.

Hij had een klein tafeltje neergezet en daarop al zijn vondsten tentoongesteld.

“Dit,” zei hij trots, “zijn schatten van vroeger. Ze vertellen het verhaal van wie hier lang geleden leefden, lang voordat wij kwamen.”

”Deze zijn misschien wel een miljoen jaar oud”, zei Edward.

“Nee”, zei Roel, “zo oud zijn ze niet, hoor. Misschien wel honderd jaar”. Zijn vrienden luisterden ademloos.

Hij liet alles zien en maakte ook nog een grapje. Hij had ook een kauwgom-papiertje gevonden en in zijn tas gestopt.

Roel keek heel serieus naar zijn vrienden en zei dat er nu iets heel bijzonders kwam. De toeschouwers werden er stil van

“Wat ik nu laat zien is een soort tover-papier. Ik denk dat dit al heel oud is en heel bijzonder!” Iedereen zat stil en vol spanning naar Roel te kijken.

“Dit is waarschijnlijk van een belangrijke koning geweest”.

En heel langzaam haalde hij het kauwgom-papiertje tevoorschijn. Hij schoot in de lach en zijn vrienden keken met grote ogen naar wat hij aan het doen was.

Kaatje begon ook te lachen en riep: dit is een kauwgom-papiertje, Roel! Je houdt ons voor de gek. En moesten ze allemaal lachen.

En Boris wist het nu zeker: dit was pas het begin van zijn avonturen als archeoloog.